Ce determină atitudinea huliganică a unor spectatori: excesul de pasiune sau deficitul de educație?

„Grave carențe de educație; o mare doză de lașitate; lipsă de răspundere" — e de părere prof. dr. docent CONSTANȚA PARHON-ȘTEFĂNESCU, șefa catedrei de psihiatrie la I.M.F. din București

Ziarul „Sportul" a combătut în repetate rînduri manifestările reprobabile ale unor spectatori, solicitînd măsuri riguroase și consecvente din partea forurilor îndrituite pentru curmarea unei asemenea situații. În același scop, am solicitat și opiniile unei psihiatre care, nefăcînd parte dintre pasionatele sportului, are privilegiul de a analiza problema dintr-un punct de vedere nu numai riguros științific, dar și total lipsit de orice umbră de subiectivism.

— Ca medic cu o recunoscută competență în psihiatrie și cu o experiență acumulată într-o prodigioasă activitate dedicată cercetării, pedagogiei și însăși nobilei misiuni curative, vă solicităm părerea în problema, de fel ușoară, a conduitei unora dintre spectatorii competițiilor sportive, atît la noi, cît și în lumea largă. Se poate vorbi despre o psihoză colectivă, sau este vorba de o carență de educație?

— Mărturisesc că nu am asistat decît o singură dată la un astfel de spectacol și aceasta foarte, foarte de mult, cînd sportul nu luase încă dezvoltarea de astăzi, și firește, nu stîrnea încă, nici pe departe, patimile actuale și nici disputele personale între spectatori. Cred că fluierăturile, huiduielile, chiar agresiunile fizice directe și alte fapte ce nu fac cinste noțiunii de OM, nu pot reliefa decît cel mult latura negativă a unei personalități. Ele mi se par a fi datorate nu atît nevoii de afirmare, ci sînt mai degrabă rezultatul unei lașități, al unei evidente lipse de simț de răspundere; individul angajat în asemenea manifestări reprobabile are sentimentul că, fiind pierdut în masa spectatorilor va rămîne necunoscut și nu i se va putea cere socoteală pentru faptele sale. Dispare deci, la el simțul de teamă, de rușine și, consecutiv, dispare și nevoia de autocontrol.

Astfel, și numai astfel, se poate explica faptul că acei oameni care par pașnici și demni de respect în profesiune și în mediul lor social își arată fața huliganică, odată ce se cred neobservați sau, în orice caz, impasibili de vreo sancțiune, cel puțin morală, de orice răspundere, la adăpostul anonimatului, protejați de mulțimea în care se pierd pe stadion.

Firește că temperamentul joacă un rol însemnat. Reacțiile rapide, dezlănțuite, la unii, manifestările de bucurie produse de victoria echipei sau sportivului preferat sînt normale pînă la un punct. Dar alții, din păcate, la cea mai mică întîmplare sau atitudine care contrariază pasiunea lor se dedau la acte reprobabile, la violență.

Aci se poate vorbi despre factorul pe care-l cred principal în geneza acestor fenomene și anume lipsa de educație, căci un om civilizat, oricare i-ar fi temperamentul, va ști să-și stăpînească pornirile și, mai cu seamă, va ști să respecte drepturile și liniștea semenilor săi.

prof. dr. doc. Constanța Parhon-Ștefănescu
văzută de NEAGU RĂDULESCU

Psihoza colectivă, contagiul mental pot avea, de asemenea, un oarecare rol, dar, și aceste influențe ajung să fie stăpînite prin educație.

— Ce preconizați, ce măsuri recomandați în lumina succintei, dar pe deplin realistei analize pe care ați făcut-o?

— Pentru un maximum de eficacitate, pentru a se termina cu acele mostre de huliganism, măsurile educative trebuie instituite încă din copilărie, în familie, în școală, în acele medii în care omul își face ucenicia pentru viață. Dar nu e locul să mă opresc acum prea mult asupra lor. Se cuvine mai curînd să adaug că nici la vîrsta adultului, ele nu sînt lipsite de eficacitate și trebuie aplicate de însuși colectivul în mijlocul căruia trăiesc acei ce cred că-și pot permite orice. În ce privește manifestările exagerate care frizează uneori patologicul, consider că nu este exclus ca printre spectatori să se afle uneori și unii bolnavi mentali, sau cel puțin aflați la limita dintre normal și patologic, dar aceștia, desigur, nu formează decît un mic procent și ei vor trebui priviți și tratați ca atare.

V. FIROIU

Suspendarea campionatului de viteză pe circuit

- **IMPORTANTE HOTĂRIRI ALE COMISIEI SPORTIVE NAȚIONALE AUTO**
- **ECHIPAJE ROMÂNEȘTI ÎN RALIUL DUNĂRII, TURUL EUROPEI ȘI RALIUL BALCANIC**
- **UN NOU PREȘEDINTE AL C.S.N.A.**

Întrunită sub președinția tovarășului Dumitru Coșovanu, în prezența secretarului general al A.C.R., ing. Vasile Iordăchescu, Comisia sportivă națională auto a făcut o trecere în revistă a activității competiționale de pînă acum și a luat unele măsuri în legătură cu întrecerile sportive viitoare.

● *Lotul A.C.R. pentru Raliul Dunării.* A fost aprobat un lot de alergători din care vor fi alcătuite cele patru echipaje participante la ediția din acest an a Raliului Dunării — Castrol. Din lot fac parte: Marin Dumitrescu, Laurențiu Borbely, Eugen Ionescu-Cristea, Viorel Marin, Constantin Pescaru, Florin Popescu, Petre Vezeanu și alții. Competiția se va desfășura între 31 iulie și 3 august, cu plecarea din Regensburg (R.F.G.) și Praga și sosirea la Brașov. Piloții români vor conduce automobile Renault 8 Gordini. Începînd cu 10 iulie, ei vor efectua un antrenament pe întregul traseu al raliului.

Comisia sportivă a hotărît, de asemenea, să acorde sprijinul său și celor trei echipaje Dacia care intenționează să-și facă debutul internațional în Raliul Dunării. S-a exprimat dorința ca echipajele uzinei din Pitești să participe în comun, la antrenamente, cu piloții A.C.R. În același timp, este probabil că la Raliul Dunării vor lua startul, cu mașini personale, și echipajele Hainăroșie — Giliberti și Mezincescu — Ciornei.

● *Suspendarea campionatului de viteză.* Comisia națională a hotărît suspendarea campionatului de viteză pe circuit, apreciind că în prezent nu există condițiile necesare pentru organizarea, la nivel corespunzător, a unei astfel de competiții. Serviciul de specialitate din A.C.R. a primit indicații pentru a studia totuși posibilitatea organizării în acest sezon a cîtorva întreceri de viteză în București și Brașov, care însă nu vor conta ca etape de campionat.

● *Echipaje românești în Turul Europei.* Automobil clubul din Hanovra (R.F.G.) a invitat cîțiva alergători români să ia parte la marea competiție rutieră Turul Europei, care măsoară anul acesta nu mai puțin de 15 000 km. Comisia națională a primit favorabil această invitație, declarîndu-se de acord să sprijine acțiunea. Și-au exprimat dorința de a participa la Turul Europei echipajele Dacia, precum și cîteva echipaje cu mașini personale. Totodată, Comisia națională va sprijini aceste echipaje pentru a putea lua startul, în septembrie, alături de lotul A.C.R., în Raliul balcanic, programat pe teritoriul Turciei.

● *Un nou președinte al C.S.N.A.* Avînd în vedere multiplele sale îndatoriri profesionale, tovarășul Dumitru Coșovanu a cerut să fie eliberat din funcția de președinte al Comisiei naționale sportive auto. Cererea i-a fost aprobată. În locul său, a fost ales ca președinte tovarășul Gheorghe Enciu. (d. l.)

Din însemnările unui inter rătăcitor...

TUR-RETUR

Prea bine știm meseria omenească de a pune răul înainte, prea bine am învățat să descoperim latura negativă a fenomenelor înainte de a ne bucura de cea pozitivă, prea avem scepticismul volos — cum zicea George Călinescu — ca să nu ne ispitească, măcar o dată, păcatul de a fi optimiști în fața unei nenorociri. Nu e nimic vesel în tensiunea diplomatică dintre San Salvador și Honduras, gata să degenereze — după expresia ziarelor serioase — într-un conflict armat, din cauza unui meci de fotbal tur-retur în care Hondurasul bate cu 1—0 iar Salvadorul cu 3—0 și ca urmare Hondurasul începe prigonirea cetățenilor salvadorieni.

Morți și răniți, femei violate, magazine jefuite, miniștri de externe în alarmă, rezerviști chemați sub arme, — toate acestea nu mai au nimic comun cu fotbalul, dar în loc să ne dăm cu pumnii în cap și să ne pierdem pantalonii ce-ar fi să ne întrebăm dacă această nenorocire nu va constitui o minunată și neașteptată cale spre pace între toate țările lumii? Cu puțin optimism, nu putem oare spera că omenirea să-și dea seama că lucrurile au mers prea departe dacă războaiele se pot declanșa dintr-un meci de fotbal tur-retur? N-ar putea fi meciul acesta șocul absurd, electroșocul absolut necesar pentru a ne trezi la realitatea păcii absolut necesare? Și cu ceva mai mult optimism — n-am putea ajunge într-o lume în care doar meciurile tur-retur ar aduce amenințarea cu războiul, celelalte cauze și motive belicoase fiind interzise? Cu și mai mult optimism — s-ar putea accepta ca în asemenea cazuri un al treilea meci, cel decisiv, să aibă drept consecință obligatorie, semnarea unui tratat de pace între popoarele celor 22 de jucători...

PANCHO

...Dar toate aceste scoruri nemaipomenite în meciurile de tenis, nu vă spun nimic? Scoruri-fluvii, scoruri-epopei, scoruri neverosimile (22—24, 1—6, 16—14, 6—3, 11—9 — meciul Gonzales — Pasarell) de parcă ar fi venit marțienii, scoruri de o expresivitate a conflictului, ca-n teatrul clasic, din care înțelegi limpede jocul a două caractere (Laver-Lall: 3—6, 4—6, 6—3, 6-0, 6-0). Am citit în „Le Monde", cronica pe două lungi coloane a meciului Gonzales—Pasarell, și nu cunosc multe evenimente „neserioase" care să aibă parte în acest ziar grav, de o tratare pe două coloane. Pare o invenție, acest meci: în setul decisiv (deci după un 22—24, 16—14) Pasarell are 5—4 și 0—40 contra serviciului. Gonzales egalează, Pasarell are 7 meciuri-boluri, la 7—6, la 8—7, la 9—8! Gonzales nu se predă și ciștigă la 11—9. Cronica se termină așa: „Într-o zi, Pancho va muri pe teren". Eu unul cred. De cînd se joacă „open", de cînd profesioniștii muncesc cu amatorii, — tenisul se joacă pe viață și probabil pe moarte, se joacă la existență, la bobul de sudoare, la nervul întins ca-n oțelării. Scorurile astea nemaipomenite, bătăliile astea de cîte 5 ore în sportul „eleganței" și al „albului", îmi spun cît de aspră a devenit — în pofida aparențelor — viața pe pămînt, cît de „neagră", cît de dură a devenit lupta pentru pîine, cu meci-bolurile ei dramatice. Ca și lui Pancho, ne va fi din ce în ce mai greu să murim, lîlîiți, în pat...

Radu COSAȘU

FELICITĂRI ORADIEI!

Așa cum am anunțat, premiul pentru cea mai bună organizare în „Turul României" a fost cucerit de orașul Oradea. Transformînd primirea caravanei într-o adevărată sărbătoare sportivă, oferind rutierilor o ambianță plăcută și conferindu-le celor mai buni dintre participanți substanțiale premii, orașul Oradea și întregul județ Bihor au lăsat cicliștilor, arbitrilor, ziariștilor și comisiei de organizare o excelentă impresie. De aceea, majoritatea membrilor juriului au acordat votul lor — și odată cu acesta și premiul I — orașului Oradea. Deci, felicitări Oradiei! Felicitări, la fel de călduroase, adresăm și comisiilor de organizare din Suceava, Timișoara, Brașov, Arad, Galați, Bacău, Cluj și Sibiu care au făcut totul pentru ca „Turul României" să se bucure de o primire sărbătorească.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a reaminti că orașului Fălticeni — cel care a produs o impresie tot atît de puternică ca și Oradea — i s-a acordat o binemeritată mențiune.

PARADĂ-RIPOSTĂ

Cine răspunde la aceste întrebări?...

Am primit zilele trecute la redacție, o scrisoare de la Andrei Covaci, fost coleg de scrimă și întreceri sportive.

Vechiul meu prieten, după ce a concurat cîțiva ani pentru echipa Unio din Satu Mare, în anul 1953 s-a retras la Carei, unde a înființat o secție de scrimă, la care activează și acum ca antrenor.

I-am urmărit de atunci activitatea și am privit întotdeauna cu admirație abnegația sa și rezultatele pe care le-a obținut; — a reușit să realizeze la Carei, într-un timp relativ scurt, un centru de scrimă cu tradiție, care s-a metamorfozat din Recolta în Voința, apoi iar în Recolta și, în sfîrșit, de cîtva timp, în Victoria. Dar, indiferent de numele sub care activează, centrul de scrimă din Carei poartă amprenta elanului activității lui Covaci, dobîndit din școala sătmăreană a lui Alexandru Csipler. Și numai datorită entuziasmului întreținut de inimosul Covaci, secția din Carei, indiferent cum s-a numit ea, a supraviețuit unor perioade grele prin care a trecut scrima, ceea ce a determinat să dispară centre cu veche tradiție ca Sibiul, Aradul ș.a. Întotdeauna în luptă cu greutățile, cu lipsa de înțelegere, cu lipsa de fonduri și materiale, Andrei Covaci n-a lăsat arma din mînă, alături de elevii lui.

Acum, însă, e amărît și descurajat. Se vede că e o lege a firii ca omul care e veșnic înconjurat de necazuri și greutăți, să nu mai vadă la un moment dat orizontul și, pînă la urmă, să sfîrșească tot prin a dezarma. Iată ce-mi scrie, printre altele: „În prezent **secția noastră stă la un pas de desființare, după atîția ani de activitate rodnică, dar și de frămîntări, acum cînd 80 la sută din efectiv sînt juniori cu reale talente, care promit ca în viitorul cel mai apropiat să se califice în divizia B, sau, cei prezenți în B, chiar în „A". Și mai departe:... „începînd cu anul 1969, conform noilor hotăriri ale C.C. — U.G.S.R., deși s-a înlocmit bugetul și s-a înaintat la Consiliul județean Satu Mare, nu s-a aprobat nici o sumă ca subvenție, pentru activitatea competițională, pe motivul că nu avem echipe în divizia A sau sportivi nominalizați".**

Oare?!? Chiar așa să fie? Organele care țin sub obîrșduirea lor asociația sportivă Victoria din Carei, astfel se orientează? Dacă la fotbal, de pildă, Progresul sau Vagonul ar fi echipele lor, n-ar mai primi subvenții, pentru că au căzut în B? Nu se ține seama că o echipă mai poate trece prin perioade grele, de întinerire a cadrelor sau altele, care să nu-i permită o activitate permanentă în „A"? Nu se ține cont nici de faptul că scrima, de fapt, nu e sport de echipă, ci, prin excelență, sport individual? Nu se ține seama nici de faptul că secția din Carei nu are sportivi nominalizați acasă, dar că îi are pe Iosif Budahaziu (fost de două ori campion de juniori și o dată de seniori, la sabie), nominalizat la Universitatea București, unde-și face studiile? Nu cîntărește nimic în balanță faptul că o serie de mulți alți scrimeri din Carei își fac studiile sau sînt mutați în alte localități, fiind nominalizați acolo, dovedind prin aceasta că centrul din Carei e mai productiv decît altele, cu pretenții? Nu impresionează pe nimeni faptul că o pleiadă de juniori talentați, care bat la porțile consacrării, se văd frînați, datorită faptului că în orășelul lor nu există un club alimentat din fondurile C.N.E.F.S. și trebuie să aștepte rezolvări pe linia U.G.S.R.?

Federația de specialitate e de acord să se mai piardă un centru, din puținele existente? A încercat cumva să ajute sau să medieze ajutorarea Careiului, a juniorilor și a entuziastului Andrei Covaci? Și-a pus, oare, cineva întrebarea ce a simțit și gîndit talentatul Anton Ghițiu, care la 17 ani a reușit să se califice pentru finala campionatului la categoria I și maeștri și, cînd avea inima mai plină de bucurie, a aflat că a ratat participarea din lipsă de fonduri?

...Întrebările acestea mi le puneam mie, citind scrisoarea cu pronunțat iz de mîhnire. Dar sper să răspundă la ele cei care trebuie!

Știu că sînt mulți care gîndesc că respectă dispozițiile superioare (AU DREPTATE) și cu asta se mulțumesc. (ACI NU MAI AU DREPTATE). Orice dispoziție superioară își are posibilitățile ei de interpretare și oferă modalități pentru rezolvarea tuturor situațiilor. Și nu au de loc dreptate aceia care gîndesc că și cu și fără Victoria Carei, leafa le merge. Nu au dreptate aceia care apreciază (personal, refuz să cred aceasta!) că o dispoziție superioară poate veni să suprime o activitate fructuoasă. Am convingerea că, cu puțină bunăvoință, a forurilor de resort de la București și Satu Mare, va putea triumfa „Victoria" la Carei.

Cornel GEORGESCU

DIN BLOC-NOTESUL CORESPONDENTULUI

PE ȘOSELELE EUROPEI

Cine n-a auzit de micii cicloturiști ai Școlii generale din comuna Micfalău (județul Covasna) conduși de neobositul profesor Feijer Acațiu? De mai mulți ani ei își petrec vacanțele călătorind pe biciclete, cunoscînd mereu alte locuri.

Săptămîna trecută rutierii din Micfalău au pornit într-o nouă și temerară expediție, de data aceasta cu caracter internațional. Ei vor străbate ruta **Oradea — Debrețin — Budapesta — Gyor — Bratislava — Praga — Karlovy Vary — Linz — Viena — Graz — Balaton — Szeghedin — Novi Sad — Belgrad — Vrișet — Timișoara Arad — Brașov — Micfalău.** însumînd peste 2 000 de kilometri.

La plecare, prof. Acațiu a declarat corespondentului nostru, Gh. Briotă:

„Elevii s-au pregătit serios pentru a înfrunta această cursă lungă și grea. Toți sînt în formă. Pretutindeni unde vom poposi, vom duce mesajul de pace și prietenie al tineretului român. Mulțumim din inimă tuturor celor care ne-au sprijinit și ne-au ajutat în acțiunea noastră.

Închinăm acest drum cicloturistic celor două mari evenimente ale poporului nostru: al X-lea Congres al Partidului și a XXV-a aniversare a Eliberării patriei".

ÎNTRECERILE VACANȚEI

Sezonul estival a provocat un veritabil exod al oamenilor către munte și mare, către brazi și apă.

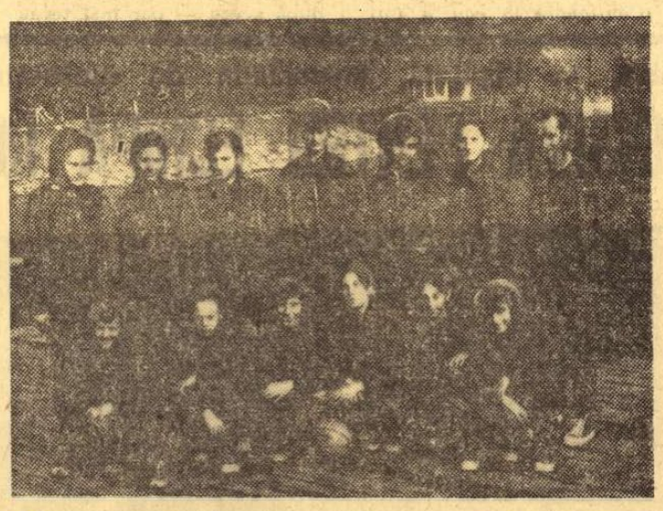

Între o excursie și o partidă de pescuit, după orele de plajă și înaintea serilor de dans sau de muzică, au loc numeroase activități sportive, fiindcă astăzi noțiunea de odihnă nu se mai poate concepe fără... mișcare.

Profesorul Costea Marinoiu ne relatează o interesantă inițiativă luată de gazdele pitoreștilor localități de pe Valea Oltului: CUPA STAȚIUNILOR.

Organizată la atletism, volei, tenis de masă, șah, popice și ciclism ea opune, în două etape, echipe din Călimănești, Govora, Olănești și Ocnele Mari. Prima etapă a reunit la start peste 200 de concurenți și a adunat în jurul locurilor de întrecere mii de spectatori.

Toate motivele ca să se sconteze într-un succes și mai mare la cea de-a doua etapă.

PROMOVATE ÎN DIVIZIA ȘCOLARĂ

La Baia Mare s-a desfășurat un aprig turneu feminin de baschet rezervat junioarelor mici. Premiul acordat învingătoarelor era foarte mare: **PROMOVAREA ÎN DIVIZIA ȘCOLARĂ.**

Acest drept l-a cucerit echipa cea mai tînără — Crișul Oradea (media de vîrstă — 14 ani!) după o suită impresionantă de victorii: 59—46 cu Liceul 3 Cluj, 38—23 cu Liceul din Satu Mare, 51—22 cu Liceul pedagogic Năsăud-Bistrița.

Cea mai activă jucătoare a Crișului a fost Lucia Motolan (născută în 1957!) care a înscris 59 de puncte din cele 148 ale echipei. Felicitări!

Corespondentul nostru din Baia Mare, Ludovic Chira, își însoțește corespondența cu fotografia învingătoarelor. Iată-le.

SE ÎNTREC CEI MAI TINERI TENISMANI

TG. MUREȘ, 4 (prin telefon). — De luni după amiază, cele 9 terenuri de tenis din parcul sportiv „23 August" găzduiesc întrecerile finale ale campionatului național pentru copii. Sînt în întrecere 170 de micuți competitori, 113 băieți și 57 fete. Într-o excelentă organizare, întrecerile se ridică la un bun nivel tehnic, dovedind talentul acestor speranțe ale tenisului nostru, ca și buna lor pregătire.

Au fost desemnați finaliștii celor trei categorii, care vor disputa meciurile decisive în zilele de sîmbătă și duminică. De remarcat succesul reprezentanților Bucureștiului, care ocupă majoritatea locurilor din finale. Iată numele celor calificați: BĂIEȚI: cat. 8—10 ani, **Al. Dîrzu** (Progresul) și **Ed. Pană** (Cutezătorii); 11—12 ani, **I. Bîrcu** (Prog.) și **M. Mîrza** (Prog.); 13—14 ani, **C. Curcă**, (Prog.) și **Fl. Manea** (Dinamo). FETE: cat. 8—10 ani, **Ioana Nichita** (Din.) și **Mirela Dunca** (Cut.); 11—12 ani, **Viorica Demeter** (Voința Oradea) și **Dorina Beștiu** (UTA); 13—14 ani, **Florența Mihai** (Din.) și **Virginia Ruzici** (Din.).

Cîteva rezultate mai interesante: C. Curcă — C. Ionescu 6—1, 6—1; Fl. Manea — M. Tăbăraș 6—3, 0—6, 6—3; E. Geosan — V. Dabija 3—6, 6—4, 6—3; O. Zus — L. Soare 4—6, 6—5, 6—2; Florența Mihai — Cornelia Lupea 6—5, 6—3; Mariana Simionescu — Mariana Hagiu 6—3, 4—6, 6—2.

I. PĂUȘ, coresp.

Azi și mîine, pe Snagov

Concurs internațional triunghiular de caiac-canoe

Începînd de astăzi dimineață și pînă mîine la prînz, lacul Snagov va găzdui un important concurs internațional de caiac-canoe, cu participarea cluburilor **Dinamo Moscova, Dozsa Budapesta și Dinamo București.** Pe programul competiției figurează 19 probe; atît pentru seniori și senioare, cît și pentru juniori și junioare. Starturile vor fi date din sfert în sfert de oră, de la ora 10 (și pînă la 12), în fiecare zi.

ÎNTRECERILE CĂLĂREȚILOR SUB SEMNUL UNOR DÎRZE DISPUTE

CONSTANȚA 4 (prin telefon). — Aminate cu o zi din cauza vremii nefavorabile, ieri, au început în manejul de la I.A.S. Mangalia, în prezența unui numeros public, primele probe din „Cupa litoralului", care prefațează etapa a II-a a campionatului republican de călărie.

Concursul a debutat cu proba de obstacole categoria semiușoară, în timpul căreia terenul, desfundat parțial de ploaie, a solicitat din plin îndeminarea competitorilor, făcînd un serios trial, foarte mulți concurenți fiind fie penalizați, fie descalificați. În urma unei lupte strînse, primele trei locuri au fost ocupate, în ordine, de: **Vasile Ionescu** (Dinamo București), **Nicolae Filip** (C. S. M. Sibiu) și **Alexandru Vintu** (Recolta Mangalia).

Un număr de 16 concurenți s-au prezentat la startul probei de **categorie ușoară.** Victoria a revenit unui sportiv de la Steaua, Dumitru Velea, care a concurat cu calul Zefir. Pe locul II Alexandru Bozan (Dinamo), cu Sandar, iar pe locul III Vasile Bărbuceanu (Steaua), cu Năsturaș. Tot 16 concurenți au evoluat și la **categoria mijlocie.** Confirmîndu-și forma bună din ultimul timp, dinamovistul Oscar Recer a obținut victoria cu calul Gama. El a fost urmat de Eugen Ionescu (C. S. M. Sibiu), cu Rival și P. Ciobanu (C. S. M. Iași), cu Atom.

Simbătă de la ora 16,30 este programată proba de ștafetă.

Cornel POPA
coresp. principal

Un nume redutabil

(Urmare din pag. 1)

buie să se integreze noile hoteluri.

Litoralul constituie exemplul cel mai uzitat, cu cele douăzeci și trei de mii de paturi, dispuse pe două, trei, cinci, nouă nivele, de la Mamaia la Mangalia, cu scări aparente, cu bazine pe acoperiș, cu restaurante la parter. Filmele, ilustratele ne-au înfățișat în zeci de ipostaze toate aceste bazine, spații verzi, fațade sclipind în soare, toate aceste volume alternînd cu golurile verzi sau albastre pentru a mai trebui să le descriem aici.

Dar litoralul nu epuizează ritmul acestor ansambluri — și problema devine cu adevărat dificilă cînd noile construcții sînt plasate printre cele vechi, cînd „pata mov" nu mai poate fi creată ad-hoc, ci există de zeci de ani și trebuie să fie anihilată, sau armonizată cu o „pată galbenă".

Și pentru a înțelege mai bine, n-avem decît să ne gîndim la noul hotel din Suceava, care nu respectă rețeta de „puternică dominație urbană" și care, plasat în apropierea bisericii Sf. Nicolae și a casei (monument istoric) odinioară aparținînd lui Costin Tarangul, amintește — prin planul său inspirat de vechile mănăstiri și hanuri, prin cîmpul plin al registrului superior tratat în ritmul ocniților — de arhitectura tradițională a acestor locuri.

★

Dar evident, ritmurile, culorile, folosirea elementelor tradiționale, nu epuizează avatarurile proiectanților I.S.C.A.S.-ului. Pentru că înainte de a pastela interioarele sau după alegerea soluției de ansamblu, intervine — îndată cu prima schiță de rezistență — calculul grinzilor, al cadrelor, obositoarea metodă Cross, nedeterminările, înșelătoarele și tentantele „pînze subțiri", din beton, cu una sau două curburi, și aici un fel de „bun gust" nu poate fundamenta soluția așa cum o fac ecuațiile.

★

Iar uneori, soluția trebuie aleasă, verificată, pusă în lucru, trimisă pe șantier într-un timp record — așa cum s-a întîmplat cu ocazia europenelor de box, de curînd încheiate. Inginerii n-au mai avut răgazul necesar ca în cazul extinderii tribunelor fostului A.N.E.F., ca în cazul bazinului acoperit de la Brăila, ca în cazul milioanelor de metri pătrați de locuințe și hoteluri.

În șapte săptămîni s-a calculat aici suspendarea pe cabluri, pentru deschideri însumînd șaptezeci de metri — acoperitorii patinoarului „23 August" — și fără turul de forță al colectivului prelata aceea alb-galbenă, parcă mereu luminată de soare, n-ar fi atîrnat deasupra ringului și tribunelor. Șapte săptămîni în care calculul, desenul, execuția s-au desfășurat aproape în paralel, cu o înverșunare de bun augur pentru cele patru medalii de aur, care aveau să urmeze. Și care constituie preludiul acoperirii definitive a patinoarului (soluția în funcție este provizorie și estivală), cît și a construirii unei săli cu 12 000 locuri.

Și e simptomatic poate că acest „record" a fost stabilit într-un Institut în care noțiunea de sport nu apare doar prin intermediul muncii de proiectare. Pentru că directorul tehnic e arh. Gh. Lykiardopol, deținătorul medaliilor de bronz la Olimpiadele de la Helsinki și Melbourne (în proba de pistol viteză) și tot aici lucrează arh. Rodica Grozea, fostă campioană națională de tir. Aici e consilier ing. Dumitru Zană, care în urmă cu mai bine de treizeci de ani a făcut parte din echipajul românesc ieșit pe primele locuri la mondialele de bob (Papană-Frimu-Zană).

I.S.C.A.S.-ul a organizat pentru prima oară acum 17 ani „Cupa drumarilor", la care iau parte în fiecare an schiori din institutele de proiectare ale Capitalei, echipa sa de rugby e în divizia B, cea de baschet e excelentă, iar echipa de șah (din păcate în declin) evolua cu succes pînă în '67 în campionatul Capitalei, sub conducerea inginerului Gh. Ursu.

★

Microraioane moderne sînt proiectate acum intensiv pentru Pitești și Hunedoara, pentru Slatina și Rîmnicu Vîlcea. O dată cu orașele mai mari sau cu vechile centre metalurgice, orașe mici, uitate, renasc datorită industrializării, devenind, exploziv, centre urbane.

Cele „150 de minute la Mizil" (Geo Bogza) își pierd sensul începînd parcă de aici unde se materializează, intensiv și entuziast, indicațiile conducerii de partid privind noile noastre centre urbane, dezvoltarea bazelor lor culturale, a sălilor lor de sport și stadioanelor.

Și nimic nu vorbește mai bine despre munca ce se desfășoară aici de douăzeci de ani decît însăși orașele pe care le vedem ridicîndu-se în jurul nostru și în care ne ducem viața de fiecare zi.

PETRECEȚI UN CONCEDIU PLĂCUT LA COMPLEXUL DE CABANE MUNTELE MIC, CARE ESTE SITUAT LA O ALTITUDINE DE PESTE 1.600 m

Se oferă, la prețuri convenabile, cazare în hoteluri sau cabane confortabile, capacitatea 300 de locuri.
Masa la cantina restaurant.
Bufet și bar bine asortat.
Împrejurimi de o rară frumusețe creează posibilități de excursii către masivele Tarcu și Retezat.
Bazin de înot.

Se organizează tabere de elevi și studenți. Cantonamente pentru sportivi.
Gara C.F.R. Caransebeș, iar de la Caransebeș la Borlova transportul cu autobuzele I.R.T.A., cu plecări din Caransebeș la orele 7, 12,15 și 16,30.

Orice alte informații la I.G.O. Caransebeș, telefon 280 sau direct complex.